
Отац и брат Скендербега, утемељивача албанске државе, сахрањени у Хиландару као Срби!

Ђурађ Кастриот Скендербег (алб. *Gjergj Kastrioti Skënderbeu*; Сина, 6. мај 1405 — Љеш, 17. јануар 1468) је за Албанце национални херој из времена отпора албанских племена турским освајачима и исламизацији.

Ипак, оно о чему Шиптари избегавају да причају је чињеница да су отац и брат Скендербега сахрањени у Хиландару као Срби!

Скендербег потиче из феудалне породице Кастриота и био је син Јована Кастриоте (Кастриотића). Према Гибону, Јован Кастриот је био принц Епира, који је укључивао Мат, Крује, Мирдита и Дибер. Његова мајка Војислава, била је принцеза српског порекла, из породице Трибалда (који су дошли из области данашње Македоније) или из племићке породице Музака.

То нико не доводи у питање, чак ни Албанци, да је њихов утемељивач државности (слично Стефану Немањи код Срба) био макар по мајци Србин. Ипак, Скендер-бег је био Србин и по оцу.

Да видимо породично стабло племићке породице Кастриота изгледа овако: **Браило** – био кефалија у Јанини (Епир) у време владавине последњих **Немањића**; **Комнен** – држао је област Дебра док је Србијом владао деспот Стефан; **Павле** – држао област северне Грчке до државе Зете у време деспота Стефана; **Иван (Јован)** – проширио поседе по скоро целом Епиру у време прве владавине деспота Ђурђа Србијом; **Станиша**, **Репош**, **Костадин** и **Ђурађ**.

Као што се види ни једно албанско име већ само српска и грчка имена. Ствари постају још јасније када се погледа где су сахрањени отац (Јован) и најстарији брат (Репош) *албанског хероја* Скендербега.

Ево шта кажу извори:

Јован Кастриот је са своја три сина: Репошем, Костадином и Ђурђем, купио у Хиландару за себе и своје синове братствене уделе, што им је давало право да се тамо склоне и пребивају, у случају ако би им Турци отели њихове земље и протерали их из отаџбине. Споразум о овој куповини обавио се 1430. год. у Хиландару.

Том приликом је Јован Кастриот са наведеним синовима, склопио уговор са хиландарским игуманом Атанасијем. Према том уговору, управа манастира Хиландара уступила је И. Кастриоти и његовим синовима, за становање за „шесет флорина“ пирг Св. Ђорђа.

Ова кула је сачувана све до данашњих дана у Хиландару и носи назив Арбанашки пирг. Поред тога, Иван и његова три сина, имали су право на четири адрфата, маслињаке, винограде и остале принадлежности које су припадале томе пиргу.

У унутрашњем нартексу главне хиландарске цркве, у северном зиду, налази се једна ниша, полукружног облика, с фреском Богородице с Христом. Око ове фреске налазе се ликови Св. Симеона и Св. Саве српског.

Испод ликова налази се натпис: »Престави се раб' божи Репош', доукс' илирскии, 6939« (1431. год.). Према овим подацима, Репош је неко време живео, а потом и умро као световњак у Хиландару.

Наводимо и следећи пример о животу чланова породице Кастриота у Хиландару, који исто тако говори о њеној симбиози са српским етносом:

У Хиландару је умро монах Јоаким Кастриот, што се види из једног записа хиландарског рукописа (доспео у Румјанцевски музеј у Москви): »Сего 2. (маја) престави се Кастриот, мни (шки) же Иоаким монах“.

Свакако, ради се о Ивану Кастриоту, који се вероватно пред смрт повукао у Хиландар и замонашио.

После свега, историјски извори наводе на закључак: због имена које су имали, због вере које су били, због своје борбе против Турака и због тога где су сахрањивани – породица Кастриоти, чији је један изданак био Ђурађ (Скендер-бег), су били српска племићка породица колико и Немањићи, Мрњавчевићи, Балшићи, Бранковићи и други који су владали српским земљама све док нас није окупирао Османлијско царство у 15 веку.

Извори:

[1] ^a ^b Edward Gibbon, 1788, *History of the Decline and Fall of the Roman Empire*, [Volume 6](#), [Део о Скендербегу на енглеском](#)

[1] · [^] Edwin E. Jacques, *The Albanians: An Ethnic History*, 1994, p. 179

[1] [Marin Barleti](#), 1508, *Historia de vita et gestis Scanderbegi Epirotarum principis*

[1] Camille Paganel, 1855, „Histoire de Scanderbeg, ou Turcs et Chrétiens du XVe siècle“

[1] · [^] [Hodgkinson, Harry](#). *Scanderbeg: From Ottoman Captive to Albanian Hero*. I. B. Tauris. ISBN-13: 978-1850439417

[1] http://www.pizurica.com/index.php?option=com_content&view=article&id=3&Itemid=3

[1] Cif. Рад. М. Грујић: *op. cit.*, стр. 81—82.

[1] Влад. Р. Петковић: *Арбанашки пирг у Хиландару*. — Архив за арбанаску старину, језик и етнологију I, св. 1—2, Београд, 1923, стр. 196—197; *op. cit.* Рад. М. Грујић: *loc. cit.*

[1] рад. М. Грујић: *loc. cit.*

[1] . Стојановић: *Стари српски записи и натписи*, књ. IV. Ср. Карловци, 1926, стр. 97, бр. 10038; *op. cit.* Рад. М. Грујић: *loc. cit.* У једном другом запису каже се: »Въ к е. (јула) пръстави се рабъ Божиі Репош... Ивана Кастріота«.

— Љ. Стојановић: *Стари српски записи и натписи*, књ. III. Београд, 1905, стр. 74, бр. 5055.

[1] Cif.. Рад. М. Грујић: *loc. cit.*

[1] Љ. Стојановић: *Стари српски записи и натписи*, књ. I. Београд, 1902, стр. 87, бр. 271. У другом запису стоји: »Пръстави се господин Иван Кастриот въ дъни цара Амурата. Въ лет(о)... (месеца маја). — *Op. cit.*, стр. 87, бр. 270.

[1] Cfr Рад. М. Грујић: *op. cit.*, стр. 81—82.

Дејан Петар Златановић